

# Sokađa çıkınca

– redfer · 07 Haziran 2025



sokağa çıkınca  
nce onları azaltmaya başlarım  
yani sesleri  
en büyük gürültüyü yapandan ...  
kornaları silerim direksiyonlardan

gürültü biter mi  
bařırarak konuřanlar geçer sađdan soldan  
o kadar sesliler ki  
duyulmaz olur kuşların cıvıltıları  
kelimelerini silerim onların  
kelimeler olmayınca  
susarlar

gürültü azalmazsa  
yolları silerim  
yol olmazsa araba da olmaz  
zerindeki asfaltın esaretinden kurtulan toprak  
dirilmenin gücüyle

yarılır  
ağaç gövdeleri fıskırır  
gökyüzüne doğru

ağaçlar  
sımsıkı yapraklarıyla  
kapatırlar güneşi  
dallarını salarlar her yöne  
yemyeşil gölgelerle dolar  
her cihet

kuşlar ağacın içine saklanırlar  
kuytulara sükün edip  
dallardan yuva seçerler kendilerine  
kuş sesleriyle donanınca  
ağaç  
gerçek bir ağaç olur

güneşin yüksek binaların arasından  
bir türlü sızamayıp  
yolumu şenlendirememesine canım sıkılır  
üst katlarını silerim binaların  
silgimle  
bir anda yüzümü okşar güneş  
anne şefkatiyle  
ısınırım

deniz kenarına inip  
ufukta parlayan şehrin silüetini silerim sonra  
daha az ev  
daha az kat yeter hepimize

denizin çöplerini silerim sonra  
ben sildikçe balıklar akın eder derinliklerden  
yaklaştıkça kıyıya  
pullarında  
mutlu bir güneş ışıldar

yeni hedefim gardırobum

kapakları açınca  
onlara daha fazla zulmetmemek adına  
askılardan başlayıp silerim bazılarını  
kollar, düğmeler, paçalar, kemerler  
bir bir yokluğa rücu eder  
taze bir meltem havalandırır dolabımın içini

İhtiyacım olmayan her şeyi  
silerim  
buzdolabım da nasibini alır  
raflar dolusu yiyecek  
onlarca insanı doyurabilecek cinsten  
bence  
bir boş rafı da olmalı  
her buzdolabının

çekmecem olanca hengamesiyle  
beni karşılayacak birazdan  
cesaretimi toplayıp açarım çekmeceyi  
aaah... silgim  
işte orada duruyor öylece  
dünyayı silmeye namzet  
dağınık her ne varsa  
hazır vaziyette  
usulca kapatırım çekmecemi  
içine bırakırım  
silgimi

redfer